

ကျော်ဦး မိုးရေလှောင်ကန်

အမှာ စာ

ပူလာလျှင် ရေရှားပြီး မိုးများ လျှင် ရေလျှံသော ဖြစ်စဉ်ကို ယခင်က နေရာကွက်ကြား ကာလ ခြား၍ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော်လည်း ယခုအခါ ဒေသပြန့်ကား အချိန်မခြားလှတော့ဘဲ သတင်းများ တွင် မြင်တွေ့ကြားသိနေ ကိုယ်တွေ့ကြုံလာ နေကြရသည် ။ ခြောက်သွေ့ဒေသများ တွင် ရေရှားပြီး မိုးကောင်းသော နေရာများ တွင် ရေလျှံခြင်းဟူသော ဖြစ်နေကျ အခြေအနေမှ ကျော်လွန်ကာ မိုးနည်းရပ်ဝန်း အချို့၌ လည်း ကြီးလာပြီး မိုးများ သော မြို့ရွာများ တွင် ရေရှားလာခြင်းသည် လူသားတို့ကို မိမိတို့ အသက်သခင် ရေနံ့ပတ်သက်၍ သွေးအေးမနေကြရန် သတိပေး ခေါင်းလောင်းထိုးခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။

ခေါင်းလောင်းသံ အမျိုးမျိုးရှိရာ မီးလန့်၍ ထိုးသော ခေါင်းလောင်းသံသည် အန္တရာယ် အချက်ပြခြင်းဖြစ်ကာ ‘ရွာကျောင်းက ခေါင်းလောင်းသံ’သည် ပညာဖြန့်ဝေ သုတတိုးစေမည့် လှုံ့ဆော်သံဟု ဆိုရသည် ။ ကျွန်တော်သည် ရေကောင်းရေသန့် စိုးရိမ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ရှားပါးလာသည့် အကြောင်းကို ‘ရေကြည်တစ်ပေါက်’ စာအုပ်ဖြင့် ရေးသား တင်ပြခဲ့သည် ။ အန္တရာယ် အချက်ပေး ခေါင်းလောင်းသံပင် ဖြစ်သည် ။ ယခု "မိုးရေလှောင်ကန်"စာအုပ်ကိုမူ "ရွာကျောင်းက ခေါင်းလောင်းသံ"ဟု တင်စားလိုသည် ။

ရွာကျောင်းက ထိုးလိုက်သော ခေါင်းလောင်းသံသည် ကစားကွင်းထဲ

၌ စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် ပျော်ရွှင်စွာ ဆော့ကစားနေသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့ အား သိသင့် သိထိုက်သော စာပေသင်ခန်းစာ ဗဟု သုတ တို့ ကို လာရောက် နားထောင် သင်ယူရန် လှုံ့ဆော်သည်။ ။ "မိုးရေလျှော င်ကန်"သည် ရေပြဿနာကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြေရှင်းပေးနိုင်သည့် လက်လှမ်းမီသော နည်းလမ်းများ အဆင်သင့် ရှိနေသည်။ စနစ်တကျ လေ့လာကျင့်သုံးရန် လိုအပ်သည် ဆိုသည့် သတင်းစကားကို ထပ်ဆင့်တင်ပြသည်။ ။

ရေဖူလုံရေးအတွက် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ အပါအဝင် နိုင်ငံအသီးသီး၌ လက်တွေ့ အောင်မြင်စွာ ကျင့်သုံးနေသော်ငြား မြန်မာနိုင်ငံတွင် မတွေ့ရသေး၊ သို့မဟုတ် အတွေ့ရ နည်းသေးသော နည်းစနစ်များကို အောင်မြင်စွာ ဖော်ဆောင် ကျင့်သုံး နိုင်ကြပါစေခြင်း အကျိုးငှာ နိုင်ငံ၏ မူဝါဒကို ချမှတ်သူ၊ အကောင်အထည် ဖော်နေသူများ ၊ လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ ၊ ရပ်ကွက်ကျေးရွာအဆင့် ပြည်သူများ အထိ သိရှိစေချင်၍ ဤစာအုပ်ကို ကြိုးစား ရေးသားထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ရေးသားရာ၌ အသေးမစိတ်လွန်းဘဲ မိုးရေကို ဤပုံ ဤနည်းဖြင့် ရယူအသုံးချနိုင်သည်။ ။ အခြားအခြားသော ဒေသတို့ တွင် ဤသို့ဤနှယ် အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နေကြသည် ကို သာဓကများ ၊ ဓာတ်ပုံ၊ သရုပ်ဖော်ပုံများ ဖြင့် သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း တင်ပြသည်။ ။ "အဓိပတိလေးပါးတပ်၍" အကောင်အထည်ဖော်လျှင် နိုင်ငံအတွက် အကျိုးရှိမည်ဟု တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း အသိပေးသည်။ ။

လုပ်ငန်းတစ်ခု မအောင်မြင်ဖြစ်လျှင် ဆောင်ရွက်သူ ညံ့၍ ဟု ဆိုခြင်းထက် လုံလောက်သော ကံ ဉာဏ် ဝီရိယ မရှိသေး၍ ဟု သဘောထားပြီး ထပ်မံကြိုးစားရန်၊ ကိစ္စတစ်ရပ် ပြီးမြောက်ခြင်းသည် ထိုမျှပြီးမြောက်အောင် လိုအပ်သည့် ကံ ဉာဏ် ဝီရိယ ရှိ၍ ဖြစ်သည် ဟု

နှလုံးသွင်းရန် ဆရာတော်ကြီးများ ၏ ဆုံးမစကား ရှိသည် ။
"မိုးရေလျှောင်ကန်" ကို ရေးသားနိုင်ရန် လုံလောက်သော ဉာဏ်ရှိ၍ ထုတ်ဝေပြီးသည့် အဆင့်အထိ ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဝီရိယနှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားသောအခါ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော် အချိန်သို့ ပြန်ရောက်သွားသည် ။ နယ်သာလန်နိုင်ငံ၌ ရေပေးရေးနှင့် သန့်ရှင်းမှုဘွဲ့လွန် ပညာရပ်ကို သင်ယူနေစဉ် မြေအောက်ရေ ဘာသာရပ်ကိုလည်း အပိုထပ်ဆောင်းသင်တန်း တစ်ခုဖွင့်ပေးကာ စိတ်ပါဝင်စားသူတို့ တက်နိုင်သည် ဆို၍ အချိန်ပိုတစ်ရက်လျှင် နှစ်နာရီခန့်ဖြင့် သုံးလကြာမျှ တက်ခဲ့သည် ။ အတန်းဖော်အများ စုညနေငါးနာရီတွင် သင်တန်းပြီး၍ အိမ်ပြန်ကြသော်လည်း အပိုဆောင်းသင်တန်း တက်သူတို့ မှာ ညခုနစ်နာရီခန့်တွင် မှ ကျောင်းဆင်းကြရသည် ။ နယ်သာလန်နိုင်ငံ၏ ဆောင်းလများ တွင် ညနေငါးနာရီ ဆိုလျှင်ပင် နေဝင်ပြီဖြစ်ရာ ခုနစ်နာရီမှ ပြန်သော သူတို့ ၏ ခေါင်းပေါ်မှ ကောင်းကင်သည် မှောင်မည်းနေသည် ။ ခြေဖဝါးအောက်မှ မြေကြီးသည် မူနှင်းဖုံး၍ ဖြူဖွေးနေသည် ။ မှောင်မည်းသော အဇ္ဈောနှင့် ဖြူဖွေးသော ကမ္မလာတို့ ကြားတွင် ငယ်ရွယ်သူပီပီ ဝီရိယကောင်းကောင်း ဖြင့် ပညာရယူခဲ့ခြင်းသည် ဤစာအုပ်ရေးနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းများ စွာအနက်မှ တစ်ခုဖြစ်သည် ။ သို့သော် "မိုးရေလျှောင်ကန်" ကို စရေးသည် မှ အပြီးသတ်သည် အထိ နှစ်နှစ်ခန့် ကြာခြင်းမှာ မူ မိမိ၏ ဝီရိယနည်းသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရမည်။

အဓိကပြောလိုသည် မှာ ဤစာအုပ် ပြီးမြောက်ခြင်းတွင် ကံက အရေးပါသော ကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေခြင်းကို ဖြစ်သည် ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် မိမိ၏ ပညာရေး၊ ဗဟု သုတ ရှာမှီးရေးတို့ ၌ အထူးအားပေးသော မိဘဆွေမျိုး မိသားစု ဆရာသမားများ နှင့်သာ ကြုံခဲ့ ဆုံခဲ့ရသည် ။

ကလျာဏမိတ္တများ ၏ အကူအညီကို သာမန်ထက် ထူးခြားစွာရခဲ့သည်။ ။
ဤ စာအုပ်ရေးသား ထုတ်ဝေရာတွင် လည်း ယခင်က လုံးလုံးမသိရှိ အ
ကျွမ်းမဝင်ခဲ့ဖူးသူ နှစ်ဦးတို့ ၏ စိတ်အားတက်ကြွစွာ ကူညီမှုကို ကံ၏ အ
ထောက်အမဖြင့် ရရှိခဲ့သည်။ ။

တစ်ဦးမှာ အငြိမ်းစားဆည်မြောင်း ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးထွေးမြင့် ဖြစ်သည်။ ။ ဆရာဦးထွေးမြင့်နှင့် သိရှိနည်းယူခွင့်ရသည် မှာ ကာလမကြာ လှသော်လည်း ဤစာအုပ်ရေးနိုင်ရန် အကြံဉာဏ်၊ အချက်အလက်များ စွာကို စိတ်ပါလက်ပါ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ။ မိမိကို တပည့်ရင်းတစ်ဦးပမာ ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ။ စာအုပ်ရေးသားနေစဉ် ဆရာ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ဆရာလက်သို့ စာအုပ်ပေးအပ် ကျေးဇူးဆပ်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့၍ များစွာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ။

ကလျာဏမိတ္တ နောက်တစ်ဦးမှာ ဆရာဦးထွေးမြင့်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ အငြိမ်းစား ဆည်မြောင်း ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးအေးမြင့် ဖြစ်သည်။ ။ ဦးအေးမြင့်သည် ဌာနမှ အငြိမ်းစား ယူခဲ့သော်လည်း ရေဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သာမက အသစ်အသစ်သော ပညာရပ်များ၊ အတွေ့အကြုံများ ရရှိရေးအတွက် နိုင်ငံရပ်ခြား ဆွေးနွေးပွဲများသို့ ကိုယ်ပိုင်စရိတ်ဖြင့် သွားရောက် ဆည်းပူးနေသူဖြစ်သည်။ ။ ‘မိုးရေလှောင်ကန်’ နှင့် ပတ်သက်၍ စာမူကြမ်းဘဝကပင် သေချာစွာ ဖတ်ရှုထောက်ပြ ဝေဖန် အကြံပေးခဲ့သည်။ ။

လုံလောက်သော ကံ ဉာဏ် ဝီရိယကို အရင်းတည်၍ အားထုတ်ထားသည့် အပြင် တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ ကလျာဏမိတ္တများ ၏ အကြံပေးချက်၊ ပံ့ပိုးချက်၊ ဝေဖန် ထောက်ပြချက်များကို ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ‘မိုးရေလှောင်ကန်’သည် မြန်မာနိုင်ငံ ကြုံတွေ့နေရသော ရေပြဿနာများကို

ဖြေရှင်းရာ၌ အထောက်အကူ ကောင်းစွာဖြစ်မည်ဟု အလေးအနက်
ယုံကြည်ပါသည်။

ကျော်ဦး

ရေဘက်ဆိုင်ရာနိဘယ်ဆုရှင်

ရှိတဝင်တစ်ခုပေါ်မှရသလှသရဆင်း

ရေဘက်ဆိုင်ရာနိဘယ်ဆုရှင် ဂျူဟတ်တစ်ခုပေါ်မှ ဂျင်ဒရာဆင်း

"မိုးက ကျုပ်တို့ ပျော်ပွဲစား ထွက်တာကို ဖျက်လိုက်ပေမယ့်

လယ်သမားတွေရဲ့ သီးနှံကို ကယ်တင်လိုက်တယ်၊

မိုးမရွာသင့်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောဦးမလဲ"

ထော်(မ်)ဘာရက်

ဆွီဒင်နိုင်ငံ စတော့ဟု မ်း နိုင်ငံတကာ ရေဘက်ဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှု အဖွဲ့အစည်းသည် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းလုံးမှ ရေဘက်ဆိုင်ရာ၌ ထူးချွန်စွာ ဆောင်ရွက်သူများအား "စတော့ဟု မ်း ရေဘက် ဆိုင်ရာဆု" ကို လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ်ခန့်မှ စ၍ နှစ်စဉ် ရွေးချယ် ချီးမြှင့်ခဲ့သည် ။ ယင်းဆုသည် ရေဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းနယ်ပယ်၌ ကျော်ကြားလှပြီး "ရေဘက်ဆိုင်ရာ နိဘယ်ဆု"ဟု ပင် တင်စား ခေါ်ဝေါ်ကြသည် ။

၂၀၁၅ ခုနှစ် "ရေဘက်ဆိုင်ရာနိဘယ်ဆု"ကို အိန္ဒိယလူမျိုး ရာဂျင်ဒရာဆင်း အားပေးအပ်ခဲ့သည် ။ ဆုချီးမြှင့်ရေးကော်မတီ၏ မှတ်ချက်တွင် ရာဂျင်ဒရာဆင်းသည် ဒေသတွင်း ရေအခက်အခဲကို လူမှုရေး စွမ်းဆောင်ရည် တည်ဆောက်ပြီး ဒေသခံတို့ ၏ ပူးပေါင်းပါဝင်မှု၊ အမျိုးသမီးတို့ ကို အားကိုးတာဝန်ပေး အသုံးချမှု၊ ရှေးရိုးနည်းပညာကို ခေတ်မီသိပ္ပံန

ညည်းများ နှင့် ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်မှုတို့ ကြောင့် ဆုပေးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ။

သူသည် ကျေးရွာများကို ရေလွှမ်းမိုးမှုမှ ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ မြေဆီလွှာ ထိန်းသိမ်းပေးခြင်း၊ မြစ်ချောင်းများကို ကောင်းမွန်စွာ စီးဆင်းစေခြင်း၊ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများကို ထိန်းသိမ်းခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများကို လည်း ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။ ။ ရာဂျင်ဒရာဆင်း၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ သည် လိုက်နာ အကောင်အထည် ဖော်ရန် ကုန်ကျစရိတ် မများ ခြင်း၊ လွယ်ကူရိုးရှင်းခြင်း စသည် တို့ ကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံး နမူနာယူသင့်သည် ဟု ဆုချီးမြှင့်ရေးကော်မတီက ဆိုသည်။ ။ ရာသီဥတု ပြောင်းလဲခြင်း၏ သက်ရောက် ထိခိုက်မှုကို ခံနေရသော ရေရရှိမှု အခြေအနေကို ဖြေရှင်း ရာ၌ ခေတ်မီသိပ္ပံနှင့် နည်းပညာများ သက်သက်ကိုသာ အားကိုးနေ၍ မရဘဲ ကောင်းမွန်သော စီမံခန့်ခွဲမှု မှန်ကန်သောမူဝါဒ၊ ခေါင်းဆောင် ကောင်း ရှိမှုနှင့် အခြေအနေနှင့် လိုက်လျော ညီထွေအောင် လုပ်ဆောင် တတ်မှုတို့ ပေါ်တွင် လည်း မူတည်နေရာ ရာဂျင်ဒရာဆင်း၏ ဆောင်ရွက်ချက်များ သည် အထက်ပါအချက်တို့ နှင့် ကိုက်ညီနေသည်။ ။

ဆုရှင်ရာဂျင်ဒရာဆင်းသည် ရေပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်သည့်အပြင် ယင်းကဏ္ဍ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်လည်း မူလက မရည်ရွယ်ခဲ့ပေ။ သူသည် အသက် ၂၈ နှစ်အရွယ်၌ အစိုးရဝန်ထမ်း အာယုဗေဒဆေးပညာရှင် အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ပြီး ရာဂျက်စထန်ပြည်နယ် အာလံဝါခရိုင် ဂိုပါးလ်ပူ ရာရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ။ ယင်းရွာတွင် ဆေးခန်းဖွင့်ရန် လက်ထောက် လေးဦးနှင့်အတူ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ရာဂျင်ဒရာဆင်းနှင့် သူ၏ လက်ထောက်များ ရွာသို့ ရောက်လာသောအခါ အစီအစဉ်က တစ်မျိုး ဖြစ်သွားသည်။ ။ ဒေသခံတို့ သည် ဆေး

ခန်းအစား ရေကို လိုချင်ကြသည်။ ။ ရာဂျက်စထန် ပြည်နယ်သည် ခြောက်သွေ့သော ရာသီဥတုရှိပြီး တစ်နှစ်လျှင် မိုးရေချိန် ပျမ်းမျှ ၁၆ လက်မသာ ရွာသည်။ ။ မိုးအားလုံးလိုလိုမှာ ဇွန်လမှ စက်တင်ဘာလ အတွင်း၌သာဖြစ်၍ ကျန်လများ တွင် မြေကြီးသည် ခြောက်သယောင်းနေသည်။ ။ မြေအောက်ရေလည်း ကောင်းစွာမရ၍ ရွာတွင် ကြုံတွေ့နေရသော ရေအခက်အခဲက အတော် ကြီးမားသည်။ ။ သောက်ရေအတွက် အမျိုးသမီးများ ၊ ကလေးငယ်များ ဝေးလံသော အရပ်သို့ သွားရောက်သယ်ယူနေကြရသည်။ ။ ရေမရှိ၍ အသီးအနှံများ ကောင်းစွာ မဖြစ်ထွန်း။ ။

ရှေးကရေရခဲ

ဒေသခံ သက်ကြီးဝါကြီးတို့ ၏ အဆိုအရ အာလ်ဝါခရိုင်တွင် ရှေးအခါမှ စ၍ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်အထိ ရေကိုလုံလောက်စွာ သုံးနိုင်ခဲ့ဖူးသည် ဟု ဆိုသည်။ ။ ဒေသတွင်း၌ သစ်ပင် သစ်တောများ နှင့် စိမ်းစိမ်းစိုစို ရှိခဲ့သည်။ ။ မြစ်ချောင်းများ တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍ ရှိခဲ့သော "ဂျူဟတ်"များကြောင့် ရေအတွက် မပူပင်ခဲ့ရ ဟု သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ က ပြောသည်။ ။

"ဂျူဟတ်"ဆိုသည် မှာ မြစ်ငယ် ချောင်းငယ်များကို ပိတ်၍ မြေသား၊ အုတ်၊ အင်္ဂတေ စသည် တို့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော တမံနိမ့်များ ဖြစ်သည်။ ။ ဂျူဟတ်များကို တည်ဆောက်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိုးရေကို အလဟဿ စီးဆင်းမသွားစေဘဲ တတ်နိုင်သမျှ ထိန်းသိမ်း သိုလှော

င်၍ အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။ ။

ဂျီဟတ်များ သည် ရှားရှားပါးပါး ရွာကျလာသော မိုးရေများကို တားဆီး သိုလှောင်ထားနိုင်၍ မသုံးရ မစွဲရဘဲ မြစ်ချောင်းများ ၊ ထိုမှ တစ်ဆင့် နောက်ဆုံး ပင်လယ်ထဲ ပြန်ရောက်သွားခြင်းကို ကာကွယ်ခဲ့သည် ။ မိုးမရွာသောလများ တွင် ဂျီဟတ်မှ ရေကို ရယူ သုံးစွဲနိုင်ကြသည် ။ ထို့ပြင် ဂျီဟတ်က တားဆီး သိုလှောင်ထားသော ရေတို့ သည် မြေအောက်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း စိမ့်ဝင်ကာ မြေအောက်ရေကြောကို ဖြည့်တင်းပေးသည် ။ ခြောက်သွေ့သောဒေသ ဖြစ်သော်ငြား မြေအောက်ရေ ရသောကြောင့် ဂျီဟတ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သစ်ပင်ဝါးပင်များကို တွေ့နိုင်သည် ။ မြေအောက်ရေကြောင့် စိုက်ခင်းများ ရှင်သန်သည် ။ ဇီဝမျိုးစုံ မျိုးကွဲများ အထိုက်အလျောက် ပေါများ သည် ။

နှစ်ပေါင်းထောင်နှင့်ချီ၍ တည်ခဲ့သော ယင်းအခြေအနေသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်မှ စ၍ သစ်ပင်သစ်တောများကို ထင်းအတွက် အဆင်အခြင်မဲ့ ခုတ်ယူကြခြင်းကြောင့် ပြောင်းလဲသွားသည် ။ သစ်ပင်ခုတ်၍ ယင်းသစ်ပင်များကို မှီခိုရှင်သန်နေသော တိရစ္ဆာန်များ ဘုံပျောက်သည် ။ မိုးရေသည် သစ်ပင်နည်းပါးသော မြေပြင်ပေါ် အရှိန်ဖြင့် စီးဆင်း လာပြီး မြေဆီလွှာကို တိုက်စားသည် ။ ဂျီဟတ်များ တွင် မြေမှုန့်များ ၊ သဲနုနုများ ဖြင့် ပြည့်လာကာ တဖြည်းဖြည်း ကောသွားသည် ။ ဂျီဟတ်ကောသွား၍ မြေပေါ်မှ ရေစိမ့်ဝင်ခြင်း မရှိတော့သဖြင့် မြေအောက်ရေပြင် နိမ့်ကျသွားသည် ။ ရေတွင်းများ ခန်းသွားသည် ။

သက်ကြီးစကား

ဒေသခံ သက်ကြီး ရွာသားအချို့က ယခု ကောနေပြီဖြစ်သော ဂျီဟတ်

တ်များကို ပြန်လည် တူးဖော်ပေးလျှင် ဒေသတွင်း ရေအခက်အခဲ ပြေလည်မည် ဖြစ်ကြောင်း ရာဂျင်ဒရာဆင်းကို ဝိုင်းပြောကြသည် ။ ရာဂျင်ဒရာဆင်းသည် ရွာပတ်လည် လှည့်လည်ကြည့်ရှုရင်း ဂျီဟတ်များကို လေ့လာသည် ။ သူသည် ဂျီဟတ်တို့ ပြန်လည် အသက်ဝင်လာလျှင် ရရှိမည့် အကျိုးကျေးဇူးကို မြင်သွားသည် ။ ကောနေသည့် ဂျီဟတ်များကို ပြန်လည် တူးဖော်ကြရန် ဒေသခံ လူငယ်တို့ ကို စည်းရုံးသည် ။ အချို့က စိတ်မပါကြသော်လည်း ရာဂျင်ဒရာဆင်း၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် စိတ်မပျံ့တပါဖြင့် တူးဖော်ကြသည် ။

ရာဇဝတ်စာပေပြည့်နှယ် ဘူရာဇာ
ဂျီဟတ်မဆောက်မီနှင့်ဆောက်ပြီးမြေအောက်ရေအခြေအနေ

တွင်းဆူပြင်အနက်(မြေပြင်မှလေ)

တွင်းအမှတ်	အနက်လေ	၁၉၈၅ခုနှစ်(ဂျီဟတ်မဆောက်မီ)	၁၉၉၄ခုနှစ်(ဂျီဟတ်ဆောက်ပြီး)
၁	၇၅	ရေမရှိ	၃၄
၂	၆၈	ရေမရှိ	၃၃
၃	၆၃	၆၀	၂၅
၄	၅၂	၄၈	၂၇
၅	၇၅	၆၃	၁၅
၆	၆၄	၄၅	၁၈
၇	၄၀	၂၇	၈
၈	၇၅	၆၀	၂၄
၉	၇၃	၆၀	၂၅
၁၀	၅၀	ရေမရှိ	၃၇

Source: Agriculture for Food Production (1994)

ရသမျှ လူအင်အားဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း တူးကြရာ ခုနစ်လခန့် ကြာသောအခါ ၁၅ ပေနက်သော ဂျီဟတ်တစ်ခုကို ပြန်တူးဖော်နိုင်ခဲ့ကြသ

ည် ။

တူးပြီး မကြာမီမှာ ပင် မုတ်သုံမိုးရွာသည် ။ ဂျူဟတ်တစ်ခုလုံး ရေပြည့်သွားသည် ။ ဂျူဟတ် ရေပြည့်ပြီး မကြာမီမှာ ပင် အနီးရှိ ရေခန်းနေသော အဝီစိတွင်း တစ်တွင်း၌ ရေများ ပြန်ရောက်နေသည် ကို တွေ့လိုက်ကြသည် ။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ သစ်ပင်များ ပြန်လည် ပေါက်ရောက်လာသည် ။ စိုက်ပင်ပျိုးပင်များ ပို၍ ဖြစ်ထွန်းလာသည် ။ ဂေဟစနစ် ပြန်လည် ရှင်သန်လာသည် ။ ရွာသားလူငယ်တို့ သည် ဂျူဟတ်ဖြင့် ရေကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်းကြောင့် ရသောအကျိုးကို လက်တွေ့ သိသွားကြသည် ။ ကောနေသော အခြား ဂျူဟတ်များကို ဆက်လက် တူးဖော်ကြသည် ။ ဂျူဟတ်အသစ်များကို တည်ဆောက်သည် ။ ရွာပတ်လည်တွင် သစ်တောများကို စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် ရေကို ထိန်းသိမ်းကာ ဂျူဟတ်တို့ ၏ စွမ်းဆောင်ချက်ကို ပို၍ မြှင့်တင်ပေးကြသည် ။ ရေပိုရရန် သစ်တောများကို ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်ကြောင်း သိသော ရွာသားတို့ သည် သစ်ပင်များကို မခုတ်မိအောင် တတ်နိုင်သမျှ စောင့်ထိန်းကြသည် ။

ရေပြန်ရောက်လာ

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ဂိုပါးလ်ပူရာဒေသခံတို့ ပြန်လည်တူးဖော်၊ အသစ်တည်ဆောက်သော ဂျူဟတ်များ သည် ရေဂါလန်သန်း ၁၆၀ ကျော်ကို သိုလှောင်ထားနိုင်သည် ။ ဂျူဟတ်ရေများက ပြန်လည်ဖြည့်တင်းပေးမှုကြောင့် မြေအောက် ရေမျက်နှာပြင်သည် ၄၅ ပေအနက်မှ ၂၂ ပေအနက်သို့ မြင့်တက်လာသည် ။ မြေအောက်ရေ မြင့်လာသဖြင့် မြေဆီလွှာ ပြန်လည် စိုစွတ်လာသည် ။ သီးနှံ စိုက်ခင်းများ ပြန်၍ စိုက်ပျိုး အောင်မြင်လာသည် ။ တစ်သီးစားစိုက်ရာမှ နှစ်သီးစား စိုက်

လာနိုင်သည် ။ ရွာသားတို့ ဝင်ငွေ ပိုကောင်းလာသည် ။ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား
မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ ပို၍ ဖြစ်ထွန်းလာသည် ။

ဗျူဟာတစ်ဆောင်မီနှင့်ဆောင်ပြီးဗျူဟာတစ်ဆောင်ယှဉ်ချက်

ရွာအမည်	ဗျူဟာတစ်ဆောင်မီ	ဗျူဟာတစ်ဆောင်ပြီး
ဘူဂျာ	၇	၁၅
ပျံသံရိုဒါ	၅	၁၀
ကာလတ်နာတာတာ	၈	၁၇
ဘန်တာ	၆	၁၅
ဒက်ဘရီ	၇	၁၅

Source: People and Places, The University of Texas, 2007

ဂျိုဘတ်တစ်ခု(အပေါ်): ဂျိုဘတ်ကြောင့် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနေသည့် ဂျုံစိုက်ခင်း(အောက်)

သစ်တောရှိ သစ်ပင်များကို စနစ်တကျ သင့်သလောက်သာ ခုတ်ခြင်းဖြင့် ရွာအတွက် လောင်စာလည်း ရ၊ တိရစ္ဆာန်အစာများ လည်း ရကြသည်။ စီးပွားရေး အခွင့်အလမ်းများ ကောင်းလာသဖြင့် မြို့တက်၍ အလုပ်လုပ်နေကြသူအချို့ ရွာပြန်လာသည်။ ရေနံ ထင်းအတွက် အမျိုးသမီးတို့ ဝေးလံသောအရပ်သို့ အချိန်ကုန်ခံ ထွက်မရှာရတော့သဖြင့် အိမ်အလုပ် ပိုလုပ်လာနိုင်သည်။ ဆပ်ပြာချက်ခြင်း၊ ရက်ကန်းရက်ခြင်း စသည့် အိမ်တွင်းလက်မှု စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးလာသည်။ အမျိုးသမီးငယ်တို့ ကျောင်းတက် လာနိုင်သည်။

ရာဂျက်စထန် ပြည်နယ်တွင် ၁၉၉၉ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်များက မိုးခေါင်သောအခါ ဂျူဟတ်များက ရေဖြည့်ထားသဖြင့် အဝီစိတွင်းအားလုံး ရေမခန်းဘဲ အသက် ဆက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဂျူဟတ်များ ကောနေခဲ့ချိန် ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၈၈ ခုနှစ်အကြား ရာဂျက်စထန်၌ အကြီးအကျယ် မိုးခေါင်ခဲ့စဉ်ကမူ အဝီစိတွင်း အများ စု ရေခန်းသွားခဲ့ဖူးသည်။

ရာဂျင်ဒရာဆင်း၏ ဦးဆောင် စည်းရုံး သိမ်းသွင်းမှုသည် လက်တွေ့ကျ၍ အခြား ကျေးရွာ မြို့နယ်များကပါ လိုက်လုပ်လာကြခြင်းကြောင့် အနှစ် ၂၀ ကြာပြီးနောက် ရာဂျက်စထန်ပြည်နယ် တစ်ဝန်း၌ ဂျူဟတ်ပေါင်း ၉၀၀၀ နီးပါးမျှ တည်ဆောက်ပြီး ရွာ ၁၀၀၀ ခန့်၌ ရေရရှိရန် ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့သည်။

သူ၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကြောင့် ရာဂျင်ဒရာဆင်းကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ တစ်ဝန်း၌ လူသိများ လာကာ "ရေလူကြီး"ဟု ဂုဏ်ပြု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ "စတော့ဟု မ်း ရေဘက်ဆိုင်ရာဆု" သို့မဟုတ် "ရေဘက်ဆိုင်ရာ နိဘယ်ဆု" အတွက် ရွေးချယ်ခံရသောအခါ ရာဂျင်ဒရာဆင်းကို အိန္ဒိယတွင်

သာမက ကမ္ဘာကပင် သိသွားသည် ။ ၂၀၁၅ ခုနှစ် သြဂုတ်လအတွင်း၌
ဆွီဒင်ဘုရင်က ရာဂျင်ဒရာဆင်းအား ရေဘက်ဆိုင်ရာ နိဘယ်ဆုကို အခ
မ်းအနားဖြင့် ချီးမြှင့်ခဲ့သည် ။

အရေးပါသလောက် နေရာမရသေးသည့်မိုးရေ

အရေးပါသလောက်နေရာမရသေးသည့်မျိုးရေ

မိုးရွာမှသေသက်ရေသဉ္ဇိလူတစ်စု

မိုးရွာမှ သောက်ရေရသည့်လူတစ်စု

"တချို့က မိုးရွာတာကို ခံစားတတ်တယ်၊

တချို့ကတော့ စိုသွားတာလောက်ကိုပဲသိတယ်"

ဘော့(ပ်)မာလေ

ရေအခက်အခဲ တွေ့နေသော အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရာဂျက်စထန်ပြည်နယ်၌ ရေရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ရာဂျင်ဒရာဆင်းသည် အခြားနေရာမှ ရေကို ငွေကုန်ကြေးကျ အမြောက်အမြား ခံ၍ သယ်လာသည် မဟုတ်။ ဒေသပြင်ပမှ ပစ္စည်းနှင့် နည်းပညာများကို ကူးကာ ရှာဖွေ တင်သွင်းလာသည် မဟုတ်။ ဒေသတွင်း၌ ရွာကျသော မိုးရေကိုပင် မိမိဒေသတွင် အလွယ်တကူ လုပ်ဆောင်နိုင်သည့် နည်းပညာဖြင့် ရယူအသုံးချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ဒေသအချို့၌ ရေရှားပါးနေခြင်းမှာ မိုးရေကို ထိရောက်အကျိုးရှိစွာ အသုံးမချခြင်းက အကြောင်းတစ်ရပ် အနေနှင့် ပါဝင်သည်။ ။ ရေပေါသောကမ္ဘာဖြစ်၍ မိုးရေကို အားမကိုးဘဲ အခြား ရေအရင်းအမြစ်များမှ

ရယူလျှင်လည်း ရေဖူလုံသည် ဟု အထင်ရောက်ကြသည် ။

ထင်သလောက်မပေါများ

ဂြိုဟ်တုဓာတ်ပုံတွင် ကမ္ဘာ့မျက်နှာပြင်၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ရေက

ဖုံးထားသဖြင့် ကမ္ဘာသည် ရေပေါသော ဂြိုဟ်ကြီးတစ်လုံးဟု ထင်မည် ဆိုလျှင်လည်း ထင်စရာဖြစ်သည်။ သို့သော် ကမ္ဘာ့ရေထု၏ ၉၇.၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် သောက်၍ မရသည့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ရေငန်များ ဖြစ်ကြသည်။ ရေချိုချက်နည်း ပညာများ ရှိသော်လည်း စရိတ်စက ကြီးမြင့်လှသည်။ ဆော်ဒီအာရေဗျ၊ စင်ကာပူ စသည့် နေအင်အား တောင့်တင်းသည့် နိုင်ငံများ သော်မှ အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရေငန်မှ ရေချိုချက်လုပ် ရယူ နေကြရသည်။

ကမ္ဘာ့ရေထု၏ ကျန် ၂.၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် ရေချိုများ ဖြစ်ကြသော်လည်း အဆိုပါ ရေချိုအများ စုသည် ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်များ နှင့် တောင်ထိပ်များ တွင် ရေခဲပြင် ရေခဲမြစ်များ အဖြစ် ရှိနေကြသဖြင့် လူတို့ အတွက် တိုက်ရိုက် အသုံးမဝင်လှပြန်ချေ။ တောင်ထိပ် ရေခဲပြင်များ နွေအခါ အရည်ပျော်၍ စီးဆင်းလာကာ မြစ်ချောင်းများ အတွင်း ရောက်ရှိ စီးဆင်းလာသော အခါမှ သာ သောက်နိုင်သုံးနိုင်သည်။ ရေခဲပြင်၊ ရေခဲမြစ်နှင့် ဆီးနှင်းခဲများ ပြီးလျှင် ပမာဏ အများ ဆုံးမှာ မြေအောက်ရေများ ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့နေရာတိုင်း၏ မြေကြီးအောက်တွင် ရေအနည်းနှင့်အများ ရှိကြသည်။ မြေအောက်ရေပမာဏ၏ ထက်ဝက်မှာ ရေငန်များ ဖြစ်သည်။ မြေအောက်ရေချို စုစုပေါင်း ပမာဏသည် မြေပေါ်ရေချိုထက် အဆတစ်ရာခန့် များ ပြားသော်လည်း ရေကြောသည် မနက်လွန်းသော အရပ်တွင် ရှိမှ အဆင်ပြေပြေ ထုတ်ယူသုံးစွဲနိုင်သည်။

မြေပေါ်မြေအောက် ရေချိုအရင်းအမြစ်များ ၏ တည်နေရာသည် လူနေမြို့ရွာများ နှင့်နီးလျှင် ရယူသုံးစွဲရန် မခက်ခဲသော်လည်း ဝေးနေလျှင် စရိတ်စက အကုန်အကျများ သည်။ မိုးသည် မူ အနည်းအများ သာ ကွာမည်။ မြို့ရွာများ တွင် ရွာကျသည် သာဖြစ်၍ မိုးရေကို တိုက်ရိုက်ခံယူ အသုံးချခြင်းသည် ရေအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်သည့် နည်းများ အနက်

တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ။

သဘာဝတရား၏ အခမဲ့ဝန်ဆောင်မှု

ရေကို ကျိုချက်လျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် သောက်သုံးနိုင်သည့်ရေကို ရသကဲ့သို့ သဘာဝတရားက နေရောင်၏ အပူဓာတ်ဖြင့် ပင်လယ်ရေကို "ချက်လုပ်"ပေး၍ ဖြစ်ထွန်းလာသော မိုးရေများ သည် သန့်စင်ပြီး ရေများ ဖြစ်သည်။ ။ အရည်အသွေးသာ ကောင်းသည် မဟုတ်၊ မိုးရေ၏ ဇာစ်မြစ်ဖြစ်သော ကမ္ဘာ့လေထုတွင်းရှိ ရေငွေ့ပမာဏသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စီးဆင်းနေသော မြစ်ရေထုထည် စုစုပေါင်းထက် လေးဆခွဲမျှ ပိုများ သဖြင့် ထုထည်လည်း ကြီးမားလှသည်။ ။ မိုးရေသည် နေရောင် ရှိနေသ၍ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာတည်သ၍ အဖန်ဖန် သံသရာလည်ကာ ပြန်လည် ပြည့်တင်းနေမည့် သယံဇာတ တစ်မျိုးလည်း ဖြစ်သည်။ ။

စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး၊ စက်မှုလုပ်ငန်းသုံး၊ မြို့ရွာ ရေပေးရေးတို့ အတွက် တည်ဆောက်ထားသော ရေလှောင်ကန်များ၊ ဆည်မြောင်းများ၊ မြစ်ရေတင် စနစ်များ သည် အခြေခံအားဖြင့် မိုးရေနှင့် မြေအောက်ရေတို့ကို ရယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ မြေအောက်ရေ၏ ဇာစ်မြစ်မှာ လည်း မိုးရေပင်ဖြစ်၍ ရေဘက်ဆိုင်ရာ အခြေခံ အဆောက်အအုံ အားလုံးသည် မိုးရေကိုသာ မှီခိုနေကြသည်။ ။

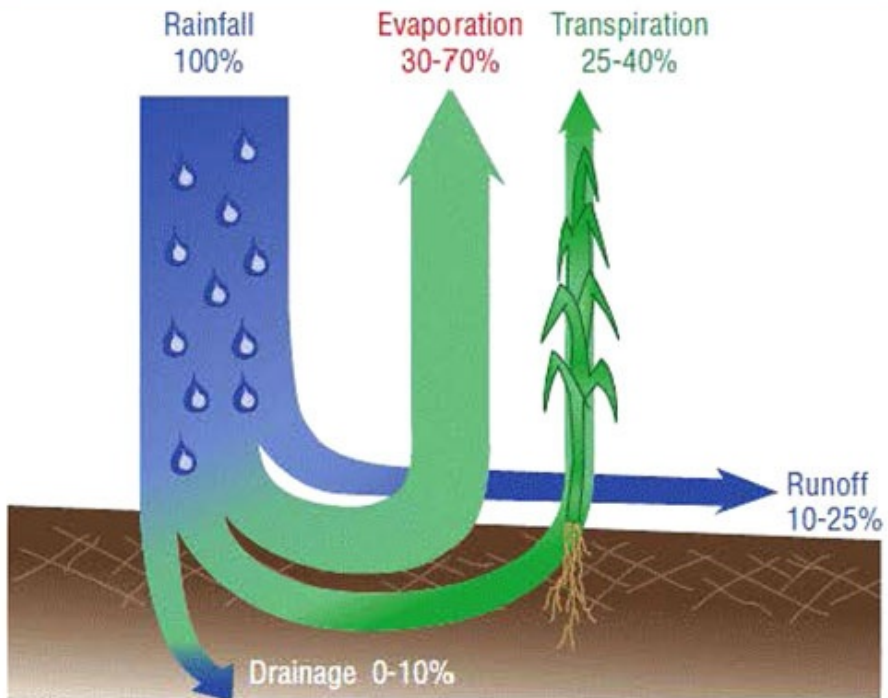
အသက်ရှင်ရေးအတွက် မရှိလျှင်လည်း ဖြစ်သည့် ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြား စသော သယံဇာတတို့ ကို အပွဲအပွန်း အစွန်းအထင်း မရှိအောင် ဂရုပြုကြသော်လည်း အသက်သခင်ဖြစ်သည့် မိုးရေကိုမူ သယံဇာတ တစ်မျိုးအဖြစ် မြင်တတ်သူ နည်းသည်။ ။ "တိမ်တမန်" သီချင်းတွင် ကဲ့

သို့ "ဆည်မြောင်းချောင်းကန် အသင့်အမှန်တိုးရန် ပုလဲကုံးရွယ် အလှ ရွာစေချင်ပါပေဟု မိုးရေကို တန်ဖိုးထား ဖွဲ့ဆိုမှုမျိုး ရှားပါးပြီး မိုးရေများ ချောင်းများ မြစ်များ ထဲမှ တစ်ဆင့် ပင်လယ်ထဲသို့ ပြန်လည် စီးဝင်နေကြသည် ကို ဆုံးရှုံးမှုအဖြစ် မမြင်ဘဲ လောက၏ အလှတရား တစ်ခုအဖြစ် တင်စားဖွဲ့ဆို ခြယ်မှုန်းနေကြသည် က များ သည် ။

ယင်း"စာပန်းချီကား"များ ထဲတွင် ကြည်ကြည်လင်လင် တသွင်သွင် စီးဆင်းနေ ကြသော်လည်း လက်တွေ့မြင်နေရသည့် "ဘဝပန်းချီကား" ထဲတွင် မူ နေရာအတော် များများ ၌ မိုးရေများ သည် လမ်းများ လူနေရ ဝ်ကွက်များကို ဖုံးလွှမ်းကာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများကို ပေါ်ပေါက်စေပြီးမှ ချောင်းများ မြစ်များ ထဲသို့ စီးဝင်သည် ။ စိုက်ရေ ပျိုးရေ လုပ်ငန်းသုံးရေ သောက်သုံးရေအဖြစ် အကျိုးရှိစွာ ပြောင်းလဲ အသုံးပြုနိုင်သော နည်းပ ဉာများ ရှိပါလျက် မူလဇာစ်မြစ် ပင်လယ်ထဲမှ လာသော မိုးရေများ သ ည် လူတို့ ကို ဒုက္ခပေးပြီးနောက် ပင်လယ်ထဲသို့ ပြန်လည် စီးဝင်နေကြခြင်းမှာ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ကြည့်လျှင် များ စွာ နှမြောဖွယ် ကောင်းလှသည် ။

မိုးရေ ယူနစ် ၁၀၀ တွင် ယူနစ် ၃၀ မှ ၅၀ အထိ အငွေ့ပြန်ပြီး လေထု တွင်း ပြန်ရောက်သွားကာ မြေအောက်သို့ အများ ဆုံး ၁၀ ယူနစ် စိမ့်ဝင် သည် ။ ၁၀ ယူနစ်မှ ၂၅ ယူနစ်အထိ ချောင်းများ မြစ်များ ထဲသို့ စီးဆင်း သည် ။ ၂၅ ယူနစ်မှ ၄၀ ယူနစ်သည် အပင်များ ထဲရောက်ကာ နောက် ဆုံး ပင်ငွေ့ပြန်၍ လေထဲရောက်သည် ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးခြုံ၍ ပျမ်းမျှယူလျှင် မိုးရေ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းကိုသာ လူတို့ ရယူအသုံးချနိုင်ကြပြီး ကျန် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် မသောက်ရ မသုံးရဘဲ အငွေ့ပြန်ခြင်း၊ မြစ်ချောင်းများ မှ တစ်ဆင့် ပင်လယ်ထဲသို့ စီးဝင်ခြင်းတို့ ဖြင့် ဆုံးရှုံးနေသည် ။ မိုးနည်း ရေရှား ဆာဟာရ သဲကန္တာရအစပ် ဒေသများ တွင် မူ ရွာကျသော မိုးရေ

၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိသည် အပင်များကို မည်သို့မျှ အကျိုးမပြုဘဲ မြေပေါ်တွင် စီးဆင်းသွားခြင်း၊ အငွေ့ပြန်ခြင်း စသည့်နည်းများ ဖြင့် ဆုံးရှုံးနေသည် ။

ရွာကျသောသမီးရေများအနက် အများစုသည် အခွေ ပျံခြင်း၊ ပင်ခွေ ပျံခြင်းတို့ဖြင့် လေထဲပြန်ရောက်သည်။ မြေပေါ်စီးဆင်းသောသမီးရေအတော်များများကို လူတို့အသုံးမချနိုင်သဖြင့် ပင်လယ်ထဲ ပြန်စီးဝင်သည်။

ထိုသို့ မိုးရေအများ စုကို အသုံးမချနိုင်ဘဲ ဆုံးရှုံးနေသည့် အဖြစ်မှာ မိုးရေကို သောက် သုံးရန်အတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ စိုက်ပျိုးကဏ္ဍ၌ ပါ အဓိက မှီခိုနေရသည့်ကြားက ပေါ်ပေါက် နေခြင်းဖြစ်သည် ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် သီးနှံစိုက်ခင်း အကျယ်အဝန်း ၃ .၇ ဘီလျံဧက ရှိသည့်အနက် ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် မိုးရေသက်သက်ကိုသာ မှီခို ရှင်သန်နေရသည် ။ အဆိုပါ မိုးရေသက်သက်သုံး စိုက်ခင်းများမှ ထွက်ရှိသော သီးနှံပမာဏသည် ကမ္ဘာ့သီးနှံ အထွက်ပမာဏ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံမျှဖြစ်ရာ မိုးရေကို အသုံးချနိုင်ရေးသည် ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာ လုံလောက်မှုနှင့် အရေးပါလှစွာ ဆက်စပ်နေသည် ကို မြင်နိုင်သည် ။

မိုးရေသက်သက်သုံးစိုက်ခင်းများ၏ ရာခိုင်နှုန်း	
ဒေသ	ရာခိုင်နှုန်း
လက်တင်အမေရိက	၉၀
အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့်မြောက်အာဖရိက	၇၅
အရှေ့အာရှ	၆၅
တောင်အာရှ	၆၀
ဆဟာရသဲကန္တာရအစပ်	၉၅

Source: FAOSTAT 2013

မိုးရေရလျှင် နှစ်ဆတိုးမည်

စိုက်ခင်းများ သို့ မိုးရေလုံလောက်အောင် ပေးနိုင်လျှင် သီးနှံအထွက် တိုး၍ စိုက်ပျိုးသူများ ဝင်ငွေတိုးကာ ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို လျှော့ချနိုင်မည်။ စားနပ်ရိက္ခာ ဈေးမတက်အောင် ကာကွယ်နိုင်ပြီး လူအများ ဝလင်စွာ ဝယ်ယူစားသုံးနိုင်သဖြင့် အာဟာရ မပြည့်ဝမှုကို အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ တားဆီးနိုင်မည်။ ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှု တစ်ခုအရ အကယ်၍ အလဟဿ ဖြစ်နေသော မြေပေါ်ရေစီးပမာဏ၏ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းကို စိုက်ခင်းများ အတွက် ထိရောက်စွာ ထိန်းသိမ်း အသုံးပြုနိုင်လျှင် သီးနှံထွက် နှစ်ဆတိုးလာမည်ဟု ဆိုသည်။ ။

မိုးရေကို လက်ရှိထက်ပို၍ ရယူရန် ငွေလုံးငွေရင်း အမြောက်အမြား

မလိုသကဲ့သို့ နည်းပညာမှာ လည်း ရှုပ်ထွေးနက်နဲခြင်း မရှိပေ။ မူဝါဒချမှတ်သူများ ၊ ဦးဆောင်သူများ ၏ အမြော်အမြင်၊ ရပ်သူရွာသားတို့ ၏ စိတ်လိုလက်ရ ပူးပေါင်း ပါဝင်ခြင်းတို့ နှင့် ပြည့်စုံလျှင် အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရာဂျက်စထန်ပြည်နယ်၌ ရာဂျင်ဒရာဆင်း၏ လုပ် ဆောင်ချက်က ပြသနေသည် ။